

Závěrečné stanovisko

s návrhem opatření k nápravě ve věci nevydání celého obsahu balíčku

A. Závěry šetření

V rámci šetření podnětu pana A., nar. xxx (dále také „stěžovatel“), ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Pardubice, jsem dospěla k přesvědčení, že Věznice Pardubice (dále také „věznice“) pochybila, když stěžovateli nevydala všechny fixy doručené v tzv. „kilovém balíku“ ze dne 30. 12. 2016.

B. Vyjádření úřadu

Ředitel věznice ve svém vyjádření ke zprávě o šetření ze dne 13. 9. 2017 odkázal na ustanovení zákona o výkonu trestu odnětí svobody, které v **odůvodněných případech** umožňuje zaslání dalších věcí, pokud jejich **množství, povaha nebo užívání** nebudou narušovat **pořádek v ubytovacím prostoru nebo škodit na zdraví anebo omezovat ostatní odsouzené**. Dále odkázal na ustanovení vnitřního řádu Věznice Pardubice, které stanoví, že odsouzený si smí ponechat věci v takovém množství, které lze přehledně uložit do osobní skříňky.

Ředitel věznice shrnuje, že k omezení vydaného množství fixů došlo z toho důvodu, že v listopadu 2016 bylo stěžovateli **doručeno 30 fixů**, ale i s ohledem na možnosti **přehledného uložení těchto věcí v přidělené skříňce**, z důvodu usnadnění kontroly skříňek odsouzených a dodržení hygienických standardů na ubytovně.

Stěžovatel uváděl, že fixy lze přehledně uložit do jednoho kelímku. K tomu ředitel věznice uvedl, že stěžovatel nemá v seznamu povolených věcí kelímek.

Ředitel věznice také zaslal výčet počtu odeslané korespondence v období leden 2017 až říjen 2017 a fotografii vzorového uložení věcí v osobní skříňce.

C. Závěrečné hodnocení

Již ve zprávě o šetření jsem uvedla, že Vězeňská služba České republiky je oprávněna a povolána ke kontrole balíků a zároveň je oprávněna omezit množství předmětů předaných z balíčku.

Ustanovení zákona o výkonu trestu stanoví, že zaslání dalších věcí je možné v **odůvodněných případech**, pokud nebudou narušovat **pořádek v ubytovacím prostoru** nebo **škodit na zdraví anebo omezovat ostatní odsouzené**.¹

Stěžovatel odůvodňoval zvýšenou potřebu fixů zvýšenou administrativní zátěží. K tomu ředitel věznice uvedl, že v průměru šest listovních zásilek nepovažuje za zvýšenou administrativní zátěž.

Pouze z průměrného počtu listovních zásilek však nelze uzavřít, že zda stěžovatel má, nebo nemá zvýšenou administrativní zátěž. K závěru by bylo nutné znát i rozsah listovních zásilek. Ze zkušenosti se stěžovatelovými písemnostmi mohu uvést, že jsou mnohdy rozsáhlé. Nehledě na to, že stěžovatel nemusí všechny písemnosti odesílat (např. koncepty, úvahy atd.). Jinak řečeno, posouzení administrativní zátěže je velmi subjektivní.

1 Ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

Mám za to, že požadavek důvodnosti pro povolení dalších věcí má limitovat především extrémy (např. stěžovatel nemá žádnou korespondenci a stále mu je zasíláno vysoké množství fixů, nebo požadování dalších věcí bez jakékoliv souvislosti s programem zacházení, zájmovou činností).

Situaci stěžovatele tedy považuji za **odůvodněnou**. V takovém případě lze neumožnit přijímání dalších věcí, pokud jejich množství, povaha nebo užívání nebudou narušovat pořádek v ubytovacím prostoru nebo škodit na zdraví anebo omezovat ostatní odsouzené.

Z vyjádření ředitele věznice nevyplývá, že by měl za to, že množství, povaha nebo užívání fixů by mohly škodit na zdraví anebo omezovat ostatní odsouzené.

Ředitel věznice však má za to, že množství fixů brání jejich přehlednému uložení v přidělené skříňce, odkazuje přitom na usnadnění kontroly skříněk odsouzených a dodržení hygienických standardů na ubytovně. Rozumím tomu tak, že ředitel věznice je přesvědčen, že množství fixů bude narušovat pořádek v ubytovacím prostoru.

Jsem přesvědčena, že množství 24 fixů navíc (stěžovateli zasláno v zásilce ze dne 30. 12. 2016 34 ks, povoleno převzít 10 ks) nijak neztěžuje v případě řádného uložení fixů (např. svázáno gumičkou) provedení kontroly skřínky. Zároveň si nedovedu představit, jak by takto uložené fixy mohly zasahovat do hygienických standardů na ubytovně. Mám tedy za to, že pokud bude stěžovateli vydáno zbývajících 24 fixů, nebude tak množstvím fixů nijak narušen pořádek v ubytovacím prostoru.

Dovoluji si pro úplnost zmínit, že bych v takto banálním případě očekávala konstruktivnější přístup věznice. Na straně věznice nejde o nic časově, finančně či organizačně náročného. Znovu opakuji, že celý případ se týká povolení několika fixů k užívání odsouzenému.

S ohledem na nepřijetí opatření k nápravě vydávám své závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv. Součástí stanoviska je návrh opatření k nápravě.

D. Opatření k nápravě

Věznici Pardubice navrhuji, aby stěžovateli vydala zbývajících 24 fixů.

Závěrečné stanovisko zasílám řediteli Věznice Pardubice a žádám, aby mi podle ustanovení § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv sdělil, zda provedl navržená opatření k nápravě. Odpověď očekávám v zákonné lhůtě 30 dnů od doručení stanoviska. Stanovisko zasílám také stěžovateli.

Pokud ředitel Věznice Pardubice nepřijme navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudou považovat za dostatečná, podle ustanovení § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vyrozumím nadřízený úřad, případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost včetně sdělení jmen osob oprávněných jednat jménem Věznice Pardubice.

Brno 22. ledna 2017

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv

(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)